JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NIAL FENNELLY
28 päivänä toukokuuta 1998 *

I Johdanto

1. Hedelmä- ja vihannesalan yhteiselle markkinajärjestelylle ominaista on tasoitusmaksujen määrääminen säännöllisesti kolmansista maista lähtöisin olevasta ja poikkeuksellisen alhaisin hinnoin myytävien tavaroiden tuonnista aiheutuvien häiriöiden estämiseksi. Tasoitusmaksu määrätään silloin, kun tuontihinnat ovat alhaisemmat kuin vuosittain vahvistettava viitehinta. Käsiteltävänä olevassa asiassa maahantuoja kieltäytyi suorittamasta kyseistä maksua, jonka maksamista Kreikan tulliviranomaiset vaativat tullauksen jälkeen; tulliviranomaiset eivät maahantuojan toistuvista tiedusteluista huolimatta ilmoittaneet tuontihetkellä maahantuojalle, että komissio oli perustanut kyseisen maksun.

2. Ennakkoratkaisupyynnön mukaan kreikkalainen osakeyhtiö Covita aloitti 28.5.1992 teolliseen jalostukseen tarkoitettujen kirsikoiden tuonnin Bulgariasta Kreikkaan. Käsiteltävänä olevassa asiassa riitautettu tuonti tapahtui 24.6.—1.7. välisenä aikana. Kirsikoista tehtiin maahantuonti-ilmoitus Skydrasin tullitoimipaikkaan yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeellä CN 0809 20 10 09900. Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että Covita oli tietoinen tasoitusmaksun määräämisen mahdollisuudesta ja siitä ettei tuonti tällaisen maksun määräämisen jälkeen enää olisi kannattavaa. Tämän vuoksi Covita oli päivittäin yhteydessä Skydrasin tullitoimipaikkaan ja otti kerran teleksillä yhteyden maatalousministeriöön. Covitalle ilmoitettiin 3.7. tasoitusmaksun määräämisestä Bulgariasta peräisin olevien kirsikoiden tuontia koskevasta tasoitusmaksusta 22 päivänä kesäkuuta 1992 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1591/92; [1] tuolloin Covita lopetti kirsikoiden tuonnin välittömästi. Komissio antoi asetuksen N:o 1591/92 maatalousministeriölle tiedoksi 29.6.1992 päivätyllä teleksillä, joka vastaanotettiin ministeriön toimivaltaisella osastolla 30.6.1992. [2] Ministeriö antoi asetuksen tiedoksi Skydrasin tullitoimipaikalle 2.7.1992 päivätyllä ja 3.7.1992 vastaanotetulla teleksillä.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

3. Tasoitusmaksujen määräämisjärjestelmästä on säädetty hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 18 päivänä touko-

1 — EYVL L 168, s. 18.

2 — Komissio esittää lähettänensä 23.6.1992 Kreikan maatalousministeriölle ensimmäisen telekopion, jossa ilmoitettiin asetuksen N:o 1591/92 antamisesta.

* Alkuperäinen kieli: englanti.

kuuta 1972 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1035/72, [3] sellaisena kuin sen on muutettuna. [4] Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään laatuvaatimusten vahvistamisesta tietyille tuotteille, joihin kuuluvat "tuoreina kuluttajille toimitettavat" kirsikat. Asetuksen 3 artiklassa säädetään, että laatuvaatimusten noudattamisvelvollisuus ei koske tuotteita, jotka kuljetetaan jalostuslaitoksiin. Kirsikoiden ja mansikoiden laatuvaatimuksista 30 päivänä toukokuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 899/87 [5] liitteessä I vahvistetaan kirsikoiden laatuvaatimukset, jotka koskevat "lajien Prunus avium L ja Prunus cerasus L. lajikkeiden tai niiden hybridien kirsikoita, jotka on tarkoitettu myytäviksi kuluttajille tuoreina, teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kirsikoita lukuun ottamatta". Kirsikat luokitellaan neljään laatuluokkaan: ekstra-luokkaan sekä I, II ja III luokkaan.

4. Asetuksen N:o 1035/72 23 artiklan 1 kohdassa säädetään koko yhteisössä vuosittain noudatettavien viitehintojen vahvistamisesta. Asetuksen 24 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jokaiselle tuotteelle, johon sovelletaan viitehintaa, lasketaan kunakin markkinapäivänä tulohinta "viitehinnan vahvistamisperusteena olevan laatuluokan tuotteelle". "Jos kolmansista maista tuodun tuotteen tulohinta pysyy kahden peräkkäisen markkinapäivän ajan vähintään 0,6 ecua alemmalla tasolla kuin viitehinta", määrätään 25 artiklan 1 kohdan nojalla tasoitusmaksu.

5. Tosiseikkojen tapahtumisen ajankohtana tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2587/91 [6] säädettiin kirsikoiden osalta seuraavasta luokittelusta:

"0809 Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat:

— —

0809 20 — kirsikat

0809 20 10 — — tullattaessa 1.5.—15.7.

0809 20 90 — — tullattaessa 16.7.—30.4."

6. Kirsikkojen viitehintojen vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1992 15 päivänä huhti-

3 — EYVL L 118, s. 1.

4 — Viimeisin muutos, joka tehtiin ennen käsiteltävänä olevan asian perusteena olevien seikkojen tapahtumista, toteutettiin asetuksen N:o 1035/92 muuttamisesta 28.4.1992 annetulla asetuksella N:o 1156/92 (EYVL L 122, s. 3).

5 — EYVL L 88, s. 17.

6 — EYVL L 259, s. 1.

kuuta 1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 956/92 [7] 1 artiklassa vahvistettiin CN-koodiin 0809 kuuluville kirsikoille kyseisen markkinointivuoden eri kausia koskeva viitehinta. Hinnat ilmaistiin "ecuina 100 nettokilogrammalta I laatuluokkaan kuuluville pakattuina myytäville tuotteille" *.

7. Asetuksessa N:o 1591/92 säädettiin Bulgariasta peräisin olevien (CN-koodi ex 0809 20) kirsikoiden tasoitusmaksuksi 37,86 ecua 100 kilogrammalta. Kyseinen asetus julkaistiin 23.6.1992 ja se tuli voimaan 24.6.1992.

8. Tuonti- tai vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- tai vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 [8] (jäljempänä "jälkitullauksesta annettu asetus") 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että tiettyyn tulliluokkaan, johon sovelletaan tullimaksuja, kuuluvan tavaran lakisääteisiä tuonti- tai vientitulleja ei ole osittain tai lainkaan peritty velalliselta, niiden on ryhdyttävä toimiin kantamattomien maksujen perimiseksi.

Kyseiseen perimistoimeen ei kuitenkaan voida ryhtyä, jos kolmen vuoden määräaika on kulunut velalliselta alunperin vaaditun määrän tileihin kirjaamisesta tai kyseisen tavaran tullivelan syntymisajankohdasta, jos tileihin kirjaamista ei ole suoritettu." *

9. Jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavassa osassa säädetään seuraavaa:

"Toimivaltaiset viranomaiset voivat jättää sellaisten tuonti- ja vientitullien jälkitullauksen toimittamatta, jotka ovat jääneet kantamatta toimivaltaisten viranomaisten sellaisen erehdyksen vuoksi, jota osaltaan vilpittömässä mielessä toiminut ja kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitusta koskevia säännöksiä noudattanut tullivelan maksamisesta vastuussa ollut ei ole voinut kohtuudella havaita."

10. Tuonti- ja vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY)

7 — EYVL L 102, s. 27.

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

8 — EYVL L 197, s. 1.

N:o 1430/79, [9] sellaisena kuin se on muutettuna 7.10.1986 annetulla neuvoston asetuksella N:o 3069/86, [10] 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullit voidaan palauttaa tai peruuttaa muissa kuin A—D jaksossa tarkoitetuissa erityisissä tilanteissa, jotka johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

Tilanteet, joissa ensimmäistä alakohtaa voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritetään 25 artiklassa [11] säädettyä menettelyä noudattaen. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja."

11. Tullivelkaan perustuvien tuonti- ja vientitullien määrien kirjaamisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 [12] 3 artiklan 1 kohdassa säädetään yleisluonteisesti, että jos tullivelka johtuu tavaran tulli-ilmoituksen hyväksymisestä tullijärjestelmään kuuluvaksi, kyseinen velkaa vastaava määrä on kirjattava tileihin heti, kun se on laskettu ja viimeistään toisena päivänä sen jälkeen, kun tavara on luovutettu tai tavaralle on annettu vientilupa. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos tullivelka aiheutuu muissa kuin edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, vastaavat tullit on kirjattava tileihin kahden päivän kuluessa siitä ajankohdasta, jona tulliviranomainen on voinut:

a) laskea kyseisten tullien määrän ja

b) määrittää henkilön, joka on vastuussa kyseisen määrän maksamisesta." *

Asetuksen N:o 1854/89 4 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Edellä 3 artiklassa säädettyjä tileihin kirjaamisen määräaikoja voidaan pidentää

a) joko jäsenvaltioiden hallinnollisesta järjestelmästä johtuvista syistä ja erityisesti kirjanpidon keskittämisen vuoksi;

9 — EYVL L 175, s. 1.

10 — Tuonti- ja vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta annetun asetuksen N:o 1430/79 muuttamisesta 7 päivänä lokakuuta 1986 annettu asetus (EYVL L 286, s. 1).

11 — Ks. neuvoston asetuksen N:o 1430/79 4 a, 6 a, 11 a ja 13 artiklan yksityiskohtaisten menettelysääntöjen vahvistamisesta 12 päivänä joulukuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3799/86 (EYVL L 352, s. 19) 4 ja 6 artikla.

12 — EYVL L 186, s. 1.

* — Suomennettu yhteisöjen tuomioistuimessa, koska EYVL:ssä ei ole julkaistu suomenkielistä tekstiä.

b) tai erityisten olosuhteiden vuoksi, joiden perusteella tulliviranomainen ei voi noudattaa mainittuja määräaikoja.

Edellä esitetyistä syistä määräaikoja voidaan pidentää enintään 14 päivällä."

Saman asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jos tullivelasta johtuvaa tullin määrää ei ole kirjattu tileihin 3 ja 4 artiklan mukaisesti tai jos se on kirjattu tileihin lain mukaan kannettavaa määrää pienempänä, kannettava tai kannettavaksi jäävä tullien määrä on kirjattava tileihin kahden päivän kuluessa siitä päivästä, jona tulliviranomaiset ovat havainneet tilanteen ja voivat laskea lain mukaan kannettavan määrän sekä osoittaa henkilön, jonka maksettavana kyseinen määrä on. Tätä määräaikaa voidaan pidentää 4 artiklan mukaisesti."

III Kansallinen oikeudenkäyntimenettely

12. Covita vaatii, että Skydrasin tullitoimipaikan 21.12.1992 tekemä päätös asettaa Bulgariasta 24.6.—1.7.1992 tuoduille kirsikoille jälkikäteen maksettava tasoitusmaksu kumotaan. Pääasiaa käsitellään Dioikitiko Efeteio Thessalonikissa (hallinnollinen muutoksenhakutuomioistuin; jäljempänä "kansallinen tuomioistuin"), jonne asiassa on valitettu. Covita esitti kansalliselle tuomioistuimelle seuraavat väitteet:

— asetuksella N:o 1591/92 perustettu tasoitusmaksu koskee vain tuoreena syötäviä kirsikoita, joita laatuvaatimukset ainoastaan koskevat;

— lisämaksuja ei voida määrätä tulliviranomaisten suorittaman tavaran tullauksen jälkeen; ja

— jälkikäteen suoritettu maksun määrääminen rikkoo luottamuksensuojan periaatetta.

13. Kansallinen tuomioistuin on esittänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan

mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Voidaanko neuvoston asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa käytettyä käsitettä 'erityiset tilanteet' ja neuvoston asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa käytettyä käsitettä 'toimivaltaisen viranomaisen erehdys' tulkita siten, että kun niitä tarkastellaan kumpaakin erikseen tai yhdessä toistensa tai joidenkin muiden tarkasteltavana olevaan asiaan sovellettavien mahdollisten säännösten tai periaatteiden kanssa, ne koskevat myös tapausta, jossa vilpittömässä mielessä toiminut maahantuoja on vastaanottanut kolmannesta maasta tuotuja tavaroita tulliviranomaisen luovutettua ne, ja saattanut ne vapaaseen vaihdantaan maksamatta komission asetuksessa N:o 1591/92 säädettyä tasoitusmaksua, kun maksamatta jättämisen syynä on se seikka, että toimivaltainen tulliviranomainen ei ollut tietoinen tästä viimeksi mainitusta asetuksesta joko siitä syystä, että välittömästi sovellettavan yhteisön asetuksen antamista koskevaa täsmällistä tiedotusjärjestelmää ei ole olemassa, tai siitä syystä, että yhteisön toimielinten ja asianomaisten kansallisten toimielinten välinen yhteistoiminta on puutteellista, tai jostain muusta syystä, joka ei missään tapauksessa liity maahantuojan toimintaan, vai riittääkö tasoitusmaksun jälkikäteiseen määräämiseen pelkästään se seikka, että asetus on annettu?

2) Ovatko tullivelan tileihin kirjaamisesta annetun neuvoston asetuksen N:o 1854/89 3 ja 5 artiklassa säädetyt määräajat sellaisia, että tulliviranomainen menettää niiden noudattamatta jättämisen johdosta oikeuden kirjata tasoitusmaksu tileihin ja kantaa se? Kun siitä, kun tulliviranomainen havaitsi tilanteen ja saattoi laskea maksettavan määrän, on kulunut yli viisi kuukautta, voidaanko poikkeuksellisia tilanteita tai force majeure -tapausta lukuun ottamatta katsoa, että asiassa on ylitetty se kohtuullinen aika, jonka kuluessa tulliviranomaisen olisi pitänyt toimia?

3) Kohdistuuko riidanalainen tasoitusmaksu yksinomaan syötäväksi tarkoitettuihin tuoreisiin kirsikoihin vai koskeeko se myös teolliseen valmistukseen tarkoitettuja kirsikoita?"

IV Toteamukset ja tapauksen tarkastelu

14. Covita, Kreikan tasavalta, Ranskan tasavalta, Ison Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan yhteisöjen komissio esittivät kirjalliset ja suulliset huomautuksensa.

15. Kolmatta kysymystä on tarkasteltava ensimmäiseksi, sillä ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen ei ole syytä vastata, jos käy ilmi,

ettei asetuksella N:o 1591/92 perustettua tasoitusmaksua sovelleta teolliseen jalostukseen tarkoitettuihin tuontikirsikoihin.

i) *Kolmas kysymys*

16. Covita katsoo, etteivät sen maahantuomat kirsikat kuuluneet Bulgariasta peräisin olevien (CN-koodiin ex 0809 20 kuuluvien) kirsikoiden tuonnista annetun asetuksen N:o 1591/92 1 artiklassa säädetyn tasoitusmaksun soveltamisalaan. Covitan mukaan tämä maksu asetettiin kirsikoille, joihin sovellettiin asetuksen N:o 1035/72 mukaisia laatuvaatimuksia, erityisesti I laatuluokkaan kuuluville kirsikoille, joiden perusteella viitehinta lasketaan. Näin ollen teolliseen jalostukseen tarkoitetut kirsikat eivät Covitan mukaan kuulu asetuksen N:o 1591/92 3 artiklan nojalla tasoitusmaksun soveltamisalaan. Tämä väite perustuu lähes yksinomaan asetuksen N:o 1591/92 1 artiklassa käytettyyn mainintaan "ex". Tämä maininta tarkoittaa laajempaan luokkaan kuuluvaa alaryhmää (extrait). Covita tuo esiin, että kyseiseen luokkaan kuuluvat hapankirsikat (0809 20 20) ja muut kirsikat (0809 20 40) ja että viimeksi mainitut jaetaan edelleen syötäväksi tarkoitettuihin kirsikoihin (0809 20 40 01000), jotka on tarkoitettu myytäviksi tuoreena lopullisille kuluttajalle ja muihin kirsikoihin (0809 20 40 09000), joihin kuuluvat teolliseen jalostukseen tarkoitetut kirsikat. [13] Covitan mukaan mainintaa "ex" käytettäisiin edellä esitetystä syystä eikä niinkään sen vuoksi, että haluttaisiin supistaa niiden tavaroiden luokkaa, joihin Bulgariasta peräisin oleville kirsikoille (niiden maahantuontiin liittyvästä käyttötarkoituksesta riippumatta) määrättyä maksua sovelletaan. Covita mainitsee useita yhteisön toimenpiteitä, joissa maininnan "ex" todetaan nimenomaisesti tarkoittavan sitä, että kyseisiin tavaroihin sovelletaan tiukempaa ja tarkempaa kuvausta kuin ainoastaan CN-koodin käyttöön perustuvassa kuvauksessa. [14]

17. Kreikan tasavalta, Ranskan tasavalta ja komissio toteavat, että koska nimenomaista poikkeusta ei ole annettu, tasoitusmaksu koskee kaikkia Bulgariasta peräisin olevia kirsikoita. Kreikan tasavalta katsoo, että maininta "ex" osoittaa, että tasoitusmaksu koskee *yksinomaan* CN-koodiin 0809 kuuluvia kirsikoita ja että sitä ei sovelleta muihin kyseiseen koodiin kuuluviin hedelmiin. Komissio ei puutu suoraan maininnan "ex" käyttöön, vaan väittää, että tulohinta, jota käytetään tasoitusmaksun asettamisen tarpeen arvioimiseksi, lasketaan kirsikoiden erityistä luokkaa varten siksi, että halutaan ainoastaan antaa mahdollisuus verrata hintaa samalle laatuluokalle (käsiteltävänä olevassa tapauksessa I laatuluokalle) vahvistettuun viitehintaan. Tällä tavalla laskettu maksu koskee komission mukaan kaikkia kyseisestä kolmannesta maasta tuotuja kirsikoita. Komissio lisää, että yhdistetyn tullinimikkeistön versio, johon Covita viittaa, ei ollut voimassa käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen tapahtumisajankohtana. [15]

13 — Tätä yhdistetyn tullinimikkeistön versiota ei mainita.

14 — Ks. Bosnia-Hertsegovinan, Kroatian ja Slovenian tasavaltojen sekä entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian alkuperätuotteiden tuonnissa yhteisöön sovellettavasta järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3953/92 (EYVL L 406, s. 1) liitteiden C I, C II ja C IV huomautus (a) ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) liitteen 9 huomautus 1.1.

15 — Ks. asetus N:o 2587/91, jonka käsiteltävänä olevaan asiaan sovellettavat kohdat on mainittu edellä.

18. Käsitykseni on, että asetuksella N:o 1591/92 perustettua tasoitusmaksua sovellettiin sen voimassaoloaikana kaikkiin Bulgariasta peräisin oleviin kirsikoihin. Viitehinta ja tulohinta vahvistetaan asetuksen N:o 1035/72 24 artiklan 2 kohdan ja 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuotteille, jotka kuuluvat samaan laatuluokkaan, jotta verrattavissa olevia tekijöitä voidaan verrata. Asetuksessa N:o 1035/72 tai asetuksissa N:o 956/92 ja N:o 1591/92 mikään ei viittaa siihen, että tarkoituksena olisi ollut rajoittaa tasoitusmaksun soveltaminen yleensä tai käsiteltävänä olevassa tapauksessa tiettyyn luokkaan kuuluviin tavaroihin vertailun tekemiseksi. Covitan väitteestä seuraisi, että tasoitusmaksun soveltamisalasta suljettaisiin pois teolliseen jalostukseen tarkoitettujen tuontitavaroiden lisäksi myös tuoreina kuluttajille toimitettaviksi tarkoitetut tavarat, jotka kuuluvat eri laatuluokkaan kuin viitehinnan laskuperustana käytetty luokka. Tämä olisi ristiriidassa asetuksen N:o 1035/72 23—25 artiklan, joissa vahvistetaan *viitteelliset* viite- ja tulohinnat, sanamuodon ja niissä asetetun järjestelmän kanssa. Lisäksi Covitan lähestymistavan mukaan tasoitusmaksujen soveltamisalasta suljettaisiin lopullisesti pois teolliseen jalostukseen tarkoitetut tuontikirsikat, koska niiltä ei asetuksen N:o 1035/72 3 artiklan nojalla ole koskaan edellytetty laatuvaatimusten noudattamisvelvoitetta.

19. Ilmauksen "ex" yleistä määritelmää koskevaa kysymystä ei ole koskaan saatettu yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. [16]

Yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ei myöskään tähän mennessä ollut saatettu kyseisen ilmauksen tulkintapyyntöä. Yhteisöjen tuomioistuin on moneen kertaan tulkinnut tähän ilmaukseen liittyviä säännöksiä ilmaisematta kuitenkaan kantaansa sen merkitykseen. [17] Tosin ilmausta "ex" käytetään hyvin usein ja se määritellään tietyn tulliasioita tai niihin liittyviä asioita koskevan yhteisön toimenpiteen yhteydessä. Jäljempänä esitettävä huomautus on yleinen ja sitä on käytetty erityisesti juuri ennen asetuksen N:o 1591/92 antamista tai vähän sen jälkeen annetuissa toimenpiteissä: [18]

"Tavaroiden kuvauksessa käytetyllä sanamuodolla katsotaan olevan vain ohjeellinen arvo, sillä suosituimmuuskohtelua koskeva järjestelmä määritetään tässä liitteessä esitettyjen CN-koodien soveltamisalan perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn tullinimikkeistön tulkintaa koskevien sääntöjen soveltamista. Jos mainintaa 'ex' käytetään CN-koodin edellä, suosituimmuuskohtelua koskeva järjestelmä määritetään CN-koodin ja vastaavan kuvauksen perusteella."

16 — Tätä ilmausta käytetään perustamissopimuksen liitteissä I ja II määrittelemättä sitä tarkemmin.

17 — Ks. mm. asia C-467/93, Analog Devices, tuomio 1.6.1995 (Kok. 1995, s. I-1403).

18 — Ks. Unkarin, Puolan ja Tshekkoslovakian poistamisesta yhteisöjen yleisten suosituimmuusjärjestelmien edunsaajien joukosta 5 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1509/92 (EYVL L 159, s. 1) liitteen a huomautus; tiettyjen Kyprokselta, Egyptistä, Jordaniasta, Israelista, Tunisiasta, Syyriasta, Maltalta, Marokosta ja Libanonista peräisin olevia maataloustuotteita, joihin sovelletaan vuoden 1992 viitemääriä, koskevasta yhteisön tilastollisesta valvonnasta 27 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2245/92 (EYVL L 218, s. 125) liitteen huomautus (a) ja ks. myös Covitan huomautuksissaan esille tuoma asetuksen (ETY) N:o 3953/92 liitteiden C I, C II ja C IV huomautus (a). Asetuksen N:o 2454/93 liitteen 9 huomautuksessa 1.1 käytetyn vaikkakin poikkeavan muotoilun, johon Covita myös viittaa, merkitys näyttää olevan sama.

20. Kyseisestä muotoilusta pitäisi, silloin kun sitä käytetään, luonnollisesti seurata, että yhteisön toimenpiteen soveltaminen rajoitettaisiin tavanomaisesti CN-koodiin, jota edeltää maininta "ex", kuuluvan tavaraluokan erityisesti kuvattuun alaryhmään. Samaan päädytään, jos tarkastellaan yhteisön toimenpiteissä käytettyjä tullikoodeja ja kuvauksia, joissa mainintaa "ex" on käytetty ilman sen vaikutusta koskevaa määritelmää. Tarkastelemassani sattumanvaraisessa otannassa "ex-koodiin" kuuluvien tavaroiden kuvaus on kaikissa tapauksissa suppeampi kuin kyseisen toimenpiteen hyväksymisen yhteydessä sovelletuissa yhteisessä tullitariffissa tai yhdistetyssä tullinimikkeistössä (CN) käytetty kuvaus. [19]

21. Lisäksi tietyssä toimenpiteessä voidaan mainita tietty yhteisen tullitariffin koodi tai CN-koodi useaan kertaan ja liittää sen eteen aina maininta "ex" ja sen jälkeen kyseiseen koodiin kuuluvien tavaroiden eri alaluokkien kuvaus. Esimerkiksi koodi ex 8542 11 99 mainitaan useaan kertaan tiettyjä (mikroelektroniikka- ja siihen liittyvien alojen) teollisuustuotteita koskevien yhteisen tullitariffin autonomisten tullimaksujen väliaikaisesta keskeyttämisestä 16 päivänä lokakuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3393/89 [20] liitteessä, jota on tulkittu asiassa Analog Devices annetussa tuomiossa ja jossa annetaan useita kuvauksia kyseiseen koodiin, sellaisena kuin se määritetään asetuksessa N:o 2658/87, [21] kuuluville tavaroille.

22. Covitan ja Kreikan tulkinnat eroavat vain semanttisesti toisistaan: "ex-koodi" tarkoittaa kyseiseen koodiin kuuluvien tavaroiden laajemmasta luokasta erotettua luokkaa; näin ollen sillä tarkoitettaisiin *yksinomaan* kyseistä suppeampaa luokkaa. Kreikan tasavallan esittämä asetusta N:o 1591/92 koskeva konkreettinen tapaus on kuitenkin selvästi hylättävä. Tasoitusmaksun soveltamisen rajoittamiseksi koskemaan ainoastaan kirsikoita erillisenä muista koodiin 0809 kuuluvista hedelmistä ei ollut välttämätöntä liittää koodin 0809 20 eteen mainintaa "ex", sillä lisänumero 20 täytti tämän tehtävän. Toisaalta on myös, päinvastoin kuin mitä Covita väittää, selvää että I laatuluokkaan kuuluvien kirsikoiden käyttäminen viitejä tulohinnan ja näin ollen tasoitusmaksun määrittämisen perustana ei johda niiden

19 — Tarkastelen ainoastaan toimenpiteitä, joita on käsitelty yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä. Selkeyden vuoksi mainitsen ainoastaan kaksi viimeisintä esimerkkiä, joita ei mainita jäljempänä seuraavassa tarkastelussa: vrt. tiettyjä teollisuustuotteita koskevien yhteisen tullitariffin autonomisten tullimaksujen väliaikaisesta keskeyttämisestä 18 päivänä marraskuuta 1988 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3696/88 (EYVL L 329, s. 1) koodiin ex 8536 50 00 kuuluvista tavaroista käytettyä kuvausta tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) koodiin 8536 50 00 kuuluvista tavaroista käytettyyn kuvaukseen (asia C-338/90, Hamlin Electronics, tuomio 31.3.1992, Kok. 1992, s. I-2333); vrt. myös tiettyjä teollisuustuotteita koskevien yhteisen tullitariffin autonomisten tullimaksujen väliaikaisesta keskeyttämisestä 12 päivänä kesäkuuta 1979 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1162/79 (EYVL L 147, s. 1) ja tiettyjä teollisuustuotteita koskevien autonomisten tullimaksujen väliaikaisesta keskeyttämisestä 9 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1481/80 (EYVL L 148, s. 1) käytettyä koodiin ex 51.01 A kuuluvien tavaroiden kuvausta yhteisestä tullitariffista annetun asetuksen (ETY) N:o 950/68 muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1979 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3000/79 (EYVL L 342, s. 1) käytettyyn kuvaukseen (asia 58/85, Ethicon, tuomio 18.3.1986, Kok. 1986, s. 1131).

20 — EYVL L 332, s. 1.

21 — Mainittu edellä alaviitteessä 17. Ks. myös kaksoisviittaukset koodeihin ex 15.07, ex 15.17 ja ex 23.04, joissa kuvataan vastaavasti oliiviöljyä ja muita kasvisöljyjä kuin oliiviöljyä eri muodoissa rasva-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä syyskuuta 1966 annetussa neuvoston asetuksessa N:o 136/66/ETY (EYVL 1966, 172, s. 3025) (asia 129/81, Fancon, tuomio 11.3.1982, Kok. 1982, s. 967).

kirsikoiden luokan implisiittiseen rajoittamiseen, jotka tavanomaisesti kuuluvat koodiin 0809 20, toisin sanoen se ei johda sulkemaan pois kyseisestä luokasta teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kirsikoita tai muita kuin I luokkaan kuuluvia kirsikoita. Korostin jo edellä, että kirsikoiden samaa laatuluokkaa käytetään vain, jotta verrattavissa olevia tekijöitä voidaan verrata, kun arvioidaan yleisesti sovellettavan tasoitusmaksun tarvetta ja määrää.

23. Jos on mahdollista päätellä jotain lainsäädäntöä koskevasta käytännöstä, näyttää siltä, että "ex-koodiin" olisi liitettävä yksityiskohtainen kuvaus suppeammasta tavaroiden luokasta, johon sitä sovelletaan, eikä niinkään tehtävä implisiittistä tai olettamukseen perustuvaa rajoittamista. Käsiteltävänä olevassa asiassa ainoa asetuksessa N:o 1591/92 kirsikoiden tasoitusmaksun soveltamiselle annettu nimenomainen rajoitus on niiden bulgarialainen alkuperä. [22] Alkuperämaana olevan kolmannen maan nimeäminen johtuu asetuksessa N:o 1035/72 käytetystä sanamuodosta eikä vaikuta tuotteen luokitteluun.

24. Tasoitusmaksujen soveltamisalan nimenomainen rajoittaminen ei mielestäni johdu siitä, että CN-koodi 0809 20 oli tosiseikkojen tapahtumisajankohtaa edeltävänä ajankohtana jaettu alanimikkeistöihin kahden eri aikajakson perusteella 1.5.—15.7. (0809 20 10) ja 16.7.—30.4. (0809 20 90). Jos "ex-koodin" käyttämisestä olisi johdettava kyseiseen koodiin kuuluvien tavaroiden tavanomaisen luokan pelkästään implisiittinen rajoittaminen, aikajaksoihin perustuva rajoittaminen olisi mielestäni asianmukaisin. Kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1591/92 2 artiklassa vahvistettu voimaantuloajankohta (24.6.1992) ja se ettei tasoitusmaksua sovelleta taannehtivasti, tasoitusmaksua on mahdollisesti haluttu soveltaa ainoastaan koodin 0809 20 kirsikat alaryhmään kuuluviin kyseisen ajankohdan jälkeen maahantuotuihin kirsikoihin.

25. Edellä esitetyistä tulkinnoista yksikään ei suosi Covitaa; katson, että Covitan kannattama tulkinta on hylättävä. Ehdotan sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa kolmanteen kysymykseen, että asetuksessa N:o 1591/92 säädetty tasoitusmaksu koskee myös teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kirsikoita.

22 — Kaikissa näissä tapauksissa käytettävään koodiin ei kuitenkaan liitetä mainintaa "ex". Ks. esimerkiksi yhdistetyn tullinimikkeistön alanimikkeisiin 0809 20 10 ja 0809 20 90 kuuluvia ja Sveitsistä peräisin olevia syötäväksi tarkoitettuja kirsikoita, lukuun ottamatta hapankirsikoita, koskevan yhteisön tariffikiintiön avaamisesta vuodelle 1988 ja hallinnoinnista 21 päivänä joulukuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4082/87 (EYVL L 382, s. 2), jossa rajoitetaan kyseiseen koodiin kuuluviin kirsikoihin sovellettavan maksun keskeyttäminen niiden alkuperän perusteella ja myös sulkemalla tietty luokka, nimittäin hapankirsikat pois.

ii) *Ensimmäinen kysymys*

26. Covita viittaa kolmeen edellytykseen, jotka on jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan nojalla täytyttävä ja päättelee siitä, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi pidättäydyttävä suorittamasta jälkitullausta, koska: i) maksua ei ole kannettu tulliviranomaisten erehdyksen vuoksi; ii) maahantuoja ei voinut vilpittömässä mielessä toimien kohtuudella havaita erehdystä ja iii) maahantuoja noudatti kaikkia asiaa koskevia säännöksiä antaessaan tulli-ilmoituksen. Kansallinen tuomioistuin myöntää, että kolmas edellytys on täytetty ja että Covita toimi vilpittömässä mielessä. Covita katsoo, että Skydrasin tullitoimipaikan antamat vakuutukset siitä, ettei tullimaksuja ollut perustettu, johtuivat toimivaltaisten tulliviranomaisten erehdyksestä, joka koskee ensimmäistä edellytystä.

27. Covita korostaa toisen edellytyksen osalta, että koska kyseinen yhtiö perustettiin vasta vuonna 1991, sen ammatillinen kokemus oli rajoitettu. Covita lisää, että komission Kreikan maatalousministeriölle osoittamasta, 29.6.1992 päivätystä teleksistä, jossa ilmoitettiin tasoitusmaksun perustamisesta, voidaan päätellä, ettei 23.6.1992 julkaistua *Euroopan yhteisöjen virallista lehteä*, jossa asetus N:o 1591/92 julkaistiin, ollut saatavilla ennen kyseistä ajankohtaa. Covita toteaa myös, ettei yhtiön voitu vaatia tietävän sovellettavista tullimaksuista enempää kuin toimivaltaiset viranomaiset. Covitan mukaan kaikki nämä olosuhteet yhdessä muodostavat asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun "erityisen tilanteen", koska Covita ei ollut syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn eikä ilmeiseen laiminlyöntiin.

28. Ranskan tasavalta ja komissio katsovat, ettei se, että Skydrasin tullitoimipaikka ainoastaan hyväksyi lyhyen ajanjakson kuluessa Covitan tulli-ilmoituksia, ollut jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu erehdys, toisin kuin asiassa Hewlett Packard France. [23] Kreikka, Ranska ja komissio katsovat, että tasoitusmaksun asettaminen oli kohtuudella mahdollista havaita tutkimalla virallista lähdettä eli *Euroopan yhteisöjen virallista lehteä*. [24] Samasta syystä on katsottava, että Covita syyllistyi asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettuun ilmeiseen laiminlyöntiin. Tämä kohta pätee erityisesti käsiteltävänä olevaa asiaan, sillä Covitan oli markkinahinnan perusteella varauduttava ja se varautui tosiasiallisesti tasoitusmaksun perustamiseen. Covitan puolesta voisi puhua ainoastaan se seikka, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* asiaa koskevaa numero ei ollut ajoissa saatavilla. Komissio katsoo, ettei osoituksena edellä esitetyn paikkansa pitävyydestä voida pitää sitä, että Covita otti suoraan yhteyttä Kreikan maatalousministeriöön asetuksen N:o 1591/92 hyväksymisen johdosta.

23 — Asia C-250/91, Hewlett Packard France, tuomio 1.4.1993 (Kok. 1993, s. I-1819; jäljempänä Hewlett Packard).

24 — Asia 161/88, Binder, tuomio 12.7.1989 (Kok. 1989, s. 2415, 19—20 kohta); asia C-80/89, Behn Verpackungsbedarf, tuomio 28.6.1990 (Kok. 1990, s. I-2659, 13—14 kohta) ja asia T-75/95, Günzler Aluminium v. komissio, tuomio 5.6.1996 (Kok. 1996, s. II-497, 50 kohta).

Kreikka toteaa, ettei jälkitullausta voitaisi koskaan suorittaa, jollei taloudellisilta toimijoilta vaadittaisi suurempaa tietämystä kuin tulliviranomaisilta ja jollei niitä näin ollen velvoitettaisi varmistamaan itse tavaroihinsa sovellettavat maksut.

29. Jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan säännösten soveltaminen [25] kuuluu yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kansallisille tuomioistuimelle käsiteltävänä olevan asian tosiseikkojen perusteella. Jos 5 artiklan 2 kohdassa asetetut kolme edellytystä ovat täyttyneet, [26] toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole oikeutta periä tullauksen jälkeen perimättä jääneitä maksuja. Tulliviranomaisten erehdys voi johtua vain heidän omista toimistaan [27] eikä yleensä maahantuontipisteessä toteutetusta sellaisen tulli-ilmoituksen alkuperäisestä hyväksymisestä, joka tarkastetaan myöhemmin uudelleen. [28] Vastatessaan kysymykseen, olisiko vilpittömässä mielessä toiminut, tullivelasta vastuussa oleva toimija kohtuudella voinut havaita tulliviranomaisten erehdyksen, kansallisen tuomioistuimen olisi otettava huomioon erehdyksen luonne, kyseisten toimijoiden ammatillinen kokemus ja huolellisuus, jota viimeksi mainitut ovat osoittaneet. [29]

30. Kun tarkastellaan sitä, voiko vilpittömässä mielessä toimiva maahantuoja kohtuudella havaita erehdyksen, on todettava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, joka koskee jälkitullausta koskevan asetuksen 5 artiklan 2 kohdan tulkintaa, seuraa, että huolellinen maahantuoja, jolla on kokemusta tuonti- ja vientialalta, tarkastelee *Euroopan yhteisöjen virallista lehteä* saadakseen selville, mitä yhteisön lainsäädäntöä sovelletaan kyseisen maahantuojan toteuttamiin toimiin. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa Binder [30] ja asiassa Behn Verpackungsbedarf antamissaan tuomioissa, [31] ettei tällainen toimija voi nojautua kansallisessa tullitariffikäsikirjassa esitettyihin maksujen määriin. Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan voidaan näin ollen vaatia, että taloudellisella toimijalla on tarkemmat tiedot kuin toimivaltaisella viranomaisella. [32] Katson, että samoja päätelmiä on sovellettava Skydrasin tullitoimipaikan Covitalle antamiin ilmoituksiin tai vakuutuksiin. Kansallisen tuomioistuimen, jonka tehtävänä on arvioida Covitan kaltaisen taloudellisen toimijan vilpitöntä mieltä ja huolellisuutta, olisi otettava huomioon se tosiseikka, että vaikka Covitan säännöllisesti toistuvat pyynnöt osaltaan osoittavat sen vilpitöntä mieltä, niistä saattaa myös käydä ilmi, että Covita oli täysin tietoinen siitä, että

25 — Ks. esim. asia C-64/89, Deutsche Fernsprecher, tuomio 26.6.1990 (Kok. 1990, s. I-2535); asia C-371/90, Beirafrio, tuomio 8.4.1992 (Kok. 1992, s. I-2715) ja asia C-187/91, Belgian valtio v. Belovo, tuomio 16.7.1992 (Kok. 1992, s. I-4937).

26 — Ks. asia 314/85, Foto-Frost v. Hauptzollamt Lübeck-Ost, tuomio 22.10.1987 (Kok. 1987, s. 4199) ja asia 378/87, Top Hit Holzvertrieb v. komissio, tuomio 23.5.1989 (Kok. 1989, s. 1359).

27 — Asia C-348/89, Mecanarte, tuomio 27.6.1991 (Kok. 1991, s. I-3277, 23 kohta) ja yhdistetyt asiat C-153/94 ja C-204/94, Faroe Seafood ym., tuomio 14.5.1996 (Kok. 1996, s. I-2465, 91 kohta; jäljempänä Faroe Seafood).

28 — Ks. em. asiassa Faroe Seafood annetun tuomion 93 kohta. Tilanne muuttuu, jos useita samankaltaisia tulli-ilmoituksia hyväksytään vastalauseitta pitkän ajan kuluessa; ks. asiassa Hewlett Packard annetun tuomion 20—21 kohta.

29 — Ks. esim. asiassa Faroe Seafood annetun tuomion 99 kohta; asiassa Deutsche Fernsprecher annetun tuomion 24 kohta ja asiassa Hewlett Packard annetun tuomion 22 kohta.

30 — Tuomion 22 kohta.

31 — Tuomion 14 kohta.

32 — Ks. em. tuomion 17 kohta; ks. myös asiassa Deutsche Fernsprecher annetun tuomion 17 kohta ja asiassa Günzler Aluminium v. komissio annetun tuomion 47 kohta.

se toimi hyvin riskialttiissa ympäristössä. Suuriin voittoihin liittyvät suuret riskit. Tasoitusmaksun määräämisen tehokkuus voitaisiin kyseenalaistaa, jos taloudelliset toimijat voisivat välttää sen vaikutukset vetoamalla vilpittömässäkin mielessä siihen, etteivät ne tienneet tällaisen maksun voimassaolosta.

31. Ainoa seikka, mikä saattaa puhua Covitan puolesta on se, ettei 23.6.1992 julkaistua *Euroopan yhteisöjen virallista lehteä* ollut saatavilla kreikankielisenä toisintona sen kansilehdellä ilmoitettuna ajankohtana. Tällaisessa tapauksessa ei voida vaatia, että Covitan olisi pitänyt olla tietoinen asetuksen N:o 1591/92 [33] antamisesta. Lisäksi koska asetukselle N:o 1591/92 ei ilmeisestikään ollut tarkoitus antaa taannehtivaa vaikutusta, [34] tasoitusmaksua ei voitu soveltaa ennen asetuksen tosiasiallista julkaisuajankohtaa. Asetus on katsottava julkaistuksi koko yhteisössä ajankohtana, joka käy ilmi *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* siitä numerosta, jossa kyseinen asetus julkaistaan, [35] jollei toisin osoiteta. Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin katsonut *tosiasialliseksi* julkaisuajankohdaksi päivämäärän, jona kyseinen numero on saatavilla Luxemburgissa sijaitsevassa Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa. [36] Jos kyseisessä lehden numerossa annettu päivämäärä poikkeaa tosiasiallisesta julkaisuajankohdasta, olisi Covitan käytössä olleita tietoja tarkasteltaessa otettava huomioon viimeksi mainittu päivämäärä. Toisaalta ajankohta, jona asetus on katsottava julkaistuksi ei vaihtele sen mukaan, onko *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti* saatavilla kunkin jäsenvaltion alueella, riippumatta pyrkimyksistä sen nopeaksi levittämiseksi. [37] Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on ratkaista, onko 23.6.1992 julkaistun *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* julkaisemisessa ollut viiveitä. [38] Haluan kuitenkin täsmentää, ettei pelkästään se seikka, että komissio lähetti lisäksi Kreikan viranomaisille teleksin tai telekopion, jossa se tiedotti suoraan kyseisille viranomaisille asetuksen N:o 1591/92 antamisesta, osoita mielestäni, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* kyseisen numeron julkaisemisessa olisi viivästytty.

32. Koska käsiteltävänä olevassa asiassa esitetystä ei käy ilmi yhtään seikkaa, joka osoittaisi, että *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* kyseisen numeron julkaiseminen olisi viivästynyt, ja ottaen huomioon jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten kumulatiivinen luonne, mielestäni kysymystä siitä, onko käsiteltävänä olevassa asiassa kyse toimivaltaisten viranomaisten toiminnasta johtuva erehdys, ei tarvitse käsitellä.

33 — Ks. asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan soveltamisalaa koskeva, asiassa 160/84, Oryzomyli Kavallas v. komissio, 15.5.1986 annettu tuomio (Kok. 1986, s. 1633, 19 kohta).

34 — Ks. asia 88/76, Société pour l'exportation des sucres v, komissio, tuomio 31.3.1977 (Kok. 1977, s. 709, 16—17 kohta).

35 — Ks. asia 98/78, Racke, tuomio 25.1.1979 (Kok. 1979, s. 69, 17 kohta).

36 — Ks. edellinen viite, tuomion 15 kohta.

37 — Ks. edellinen viite, tuomion 16 kohta.

38 — Ks. näiden periaatteiden toistamisesta ja esimerkkinä Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamasta tosiasiallisen julkaisemisen viivästymisestä, asia T-115/94, Opel Austria v. neuvosto, tuomio 22.1.1997 (Kok. 1997, s. II-39, 127—133 kohta).

33. Asiassa Hewlett Packard annetussa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa ja jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa tavoitellaan samaa päämäärää eli "vienti- ja tuontitullien jälkikäteisen maksamisen rajoittamista sellaisiin tapauksiin, joissa tällaisen maksun maksaminen on perusteltua ja soveltuu yhteen luottamuksensuojan kaltaisen perusperiaatteen kanssa". [39] Yhteisöjen tuomioistuin totesi edelleen seuraavaa:

"Näin ollen asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu havaittavissa oleva erehdys liittyy asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan mukaiseen ilmeiseen laiminlyöntiin tai vilpilliseen toimintaan, joten asetuksen N:o 1430/79 säännöksissä asetettuja edellytyksiä on arvioitava ottaen huomioon asetuksen N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan säännöksissä asetetut edellytykset". [40]

34. Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa asetetut kaksi edellytystä ovat myös kumulatiivisia: kyseessä on oltava erityinen tilanne ja taloudellisen toimijan on toimittava vilpittömästi ja ilman ilmeistä laiminlyöntiä. [41] Totesin jo edellä, että viimeksi mainittu edellytys liittyy kysymykseen, voidaanko jälkitullauksesta annetun asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti katsoa, että erehdys oli havaittavissa. [42] Vaikka olosuhteet, joissa Covita toimi, voivat tietyiltä osin vastata olosuhteita, joissa melko pienet, kaukana Ateenasta sijaitsevat yhtiöt, jotka olivat kantajina asiassa Oryzomyli Kavallas vastaan komissio, [43] toimivat, ei mielestäni voida katsoa, ettei Covita olisi syyllistynyt asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitettuun huolimattomuuteen, paitsi jos käy ilmi, ettei asetuksen N:o 1591/92 kreikankielinen toisinto ollut saatavilla Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa koko kyseisen ajanjakson aikana. Näin ollen mielestäni ei ole syytä tarkastella kysymystä, oliko kyseessä tämän artiklan mukainen erityinen tilanne.

iii) *Toinen kysymys*

35. Toisessa kysymyksessä kansallinen tuomioistuin tiedustelee, ovatko asetuksen N:o 1854/89 3 ja 5 artiklassa vahvistetut määräajat sitovia suoraan sovellettavia määräaikoja, jolloin niiden noudattamatta jättämisestä aiheutuisi, ettei tasoitusmaksua voida myöhemmin kirjata tileihin eikä soveltaa.

39 — Ks. tuomion 46 kohta.

40 — Ks. edellinen alaviite.

41 — Ks. asiassa Günzler Aluminium v. komissio annetun tuomion 54 kohta.

42 — Edellä mainitun tuomion 55 kohta.

43 — Tuomion 19 kohta.

36. Ranskan tasavalta ja Yhdistynyt kuningaskunta katsovat, että asetuksessa N:o 1854/89 vahvistettujen määräaikojen tavoitteena on ainoastaan kirjanpidon ja sen perusteella kilpailuedellytysten yhdenmukaistaminen yhteisössä ja sen määrittäminen, milloin maksut on siirrettävä yhteisöjen talousarvioon; kyseiset jäsenvaltiot katsovat, ettei kyseisiä määräaikoja voida siten ottaa huomioon tullimaksujen jälkikäteen toteutettavaa perimistä varten. Lisäksi Ranskan tasavalta, Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio katsovat, etteivät taloudelliset toimijat yleensä ole tietoisia siitä, minä ajankohtana asetuksen N:o 1854/89 5 artiklassa tarkoitettu ajanjakso alkaa kulua silloin, kun tulliviranomaiset pystyvät laskemaan tullivelkaa vastaavan määrän. Edellä mainitut valtiot ja komissio katsovat samoin kuin Kreikan tasavalta, että jälkitullauksesta annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään ainoasta yhteisön oikeudessa säädetystä määräajasta, jonka rajoissa jälkitullaus voidaan toteuttaa. Ranskan tasavalta huomauttaa, että 2 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, jossa säädetään jälkitullauksen määräajaksi kolme vuotta sellaisissa tapauksissa, ettei tullia ole kirjattu tileihin, käy ilmi, ettei tileihin kirjaamisen puuttuminen vaikuta viranomaisten valtuuksiin suorittaa jälkitullaus.

37. Kannatan kaikkia Ranskan tasavallan, Kreikan tasavallan, Yhdistyneen kuningaskunnan ja komission väitteitä, joissa ei hyväksytä asetuksen N:o 1854/89 3 ja 5 artiklan tulkintaa, jonka mukaan kyseisissä artikloissa perustettaisiin määräaika tullimaksujen jälkikäteiselle perimiselle. On selvää, että kyseisissä säännöksissä vahvistetaan määräaika tileihin kirjaamiselle eikä kyseisten määrien perimiselle jälkikäteen ja että ne on annettu kirjanpitoa varten eikä niinkään perustamaan subjektiivisia oikeuksia taloudellisille toimijoille. Katson, että kyseisen väitteen vahvistaa se, että jälkitullauksesta annetun asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään erillisestä jälkitullausta koskevasta kolmen vuoden määräajasta ja erityisesti se, että kyseisen säännöksen mukaan määräaika alkaa kulua tullivelan tileihin kirjaamisajankohdasta alkaen, ja jos tileihin kirjaamista ei ole suoritettu, siitä ajankohdasta, jona tullivelka on syntynyt. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan ainoa määräaika tullivelan jälkikäteiseen perimiseen.

V Ratkaisuehdotus

38. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin antaa kansallisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin seuraavan vastauksen:

1) Bulgariasta peräisin olevien kirsikoiden tuontia koskevasta tasoitusmaksusta 22 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1591/92 säädetty tasoitusmaksu koskee myös teolliseen jalostukseen tarkoitettuja kirsikoita.

2) Taloudelliseen toimijaan, jolla on kokemusta tuonti- ja vientialalta ei voida soveltaa tuonti- ja vientitullien maksamisvelvoitteen sisältävään tullimenettelyyn ilmoitetuista tavaroista velalliselta kantamatta jääneiden tuonti- ja vientitullien kantamisesta jälkitullauksin 24 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1697/79 5 artiklan 2 kohdan ja tuonti- ja vientitullein palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklan säännöksiä, kun toimijalla olisi ollut mahdollisuus saada kyseisiin toimiin sovellettavat yhteisön oikeuden säännöt tietoonsa tutkimalla *Euroopan yhteisöjen virallista lehteä*, minkä se on laiminlyönyt.

3) Tullivelkaan perustuvien tuonti- ja vientitullien määrien kirjaamisesta tileihin ja niiden maksamisen edellytyksistä 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1854/89 3 ja 5 artiklassa säädetyt määräajat eivät ole sellaisia, että tulliviranomainen menettää niiden noudattamatta jättämisen johdosta oikeuden suorittaa tullimaksujen periminen jälkikäteen asetuksen N:o 1697/79 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa.